

економічного розвитку - сталих збалансованих кількісних і якісних змін, які зумовлюють поліпшення соціально-економічної та політичної ситуації в країні. Але такі перетворення неоднозначно оцінив широкий загал, оскільки вони породили цілу низку проблем (погіршення екології, загострення демографічної і продовольчої ситуації, посилення диференціації Населення за рівнем та якістю життя), без вирішення яких не лише неможливе подальше економічне зростання, а й істотно підвищується ймовірність глобальної кризи. З огляду на такі економічні проблеми і фінансові ризики в державній інноваційній політиці головного значення набуває впровадження ефективної моделі інноваційного розвитку України [2].

Інноваційний шлях розвитку забезпечується структурними зрушеннями в економічному процесі країни та підвищення її технологічного рівня. Його реалізація передбачає науково-дослідницьке забезпечення довгострокових програм розвитку, створення механізму фінансування нововведень, реалізацію концепцій маркетингу в підрозділах, інноваційної організації, здійснення інноваційних програм, створення прогресивної системи інформаційного забезпечення, вирішення стратегічних і соціальних суспільних проблем.

Інноваційна діяльність впливає на рівень економічного розвитку будь-якої країни: в сучасному глобалізованому процесі отримують вигоду ті країни, які вибрали інноваційний Шлях розвитку економіки як основний пріоритет довгострокової стратегії підвищення рівня конкурентоспроможності країни. Це особлива система відносин, інститутів та інституцій, які створюють належні умови для науково-технічного прогресу в межах і під впливом визначеної державної інноваційної політики.

Запорукою інтенсифікації інноваційного розвитку української економіки та підвищення результативної її реалізації має стати [4]:

1) збереження позитивних тенденцій в національній економіці (зокрема, щодо вкорочення питомої ваги секторів первинного виробництва й зростання сектору послуг) з Одночасним вирішенням нагальних проблем (нечітке формулювання пріоритетів у національній науково-технічній політиці; недостатність або відсутність інформації про наявні дослідження й розробки; зниження інноваційної активності вітчизняних підприємств);

2) сприяння залученню інвестицій у ті галузі та сфери (передусім авіа, ракетотехнічного машинобудування), де ще зберігся матеріально-технічний та кадровий потенціал;

3) забезпечення доступності технічних й технологічних інновацій (передусім вітчизняних розробок) за рахунок дієвої державної підтримки бізнесу щодо залучення інвестицій та впровадження новацій, а саме:

фінансування інноваційних проектів фундаментальних і прикладних досліджень із бюджетів усіх рівнів, а також із спеціалізованих фондів; пільгового кредитування;

стимулювання запровадження енерго- й ресурсо - ощадних технологій, підвищення рівня безпеки та комфорту робочих місць;

компенсування новаторам їхніх витрат на реалізацію суспільно значущих інноваційних проектів;

сприяння міжнародній науково-технічній кооперації;

4) спрямування розвитку національної економіки на пом'якшення міжгалузевих і міжрегіональних диспропорцій, а також на забезпечення пріоритетного розвитку вищих технологічних укладів та усунення перешкод для розвитку вітчизняного бізнесу.

Реалізація інноваційного розвитку національної економіки потребує належного фінансового забезпечення, недостатність якого актуалізує питання залучення інвестицій або ж ювіаційних запозичень. Однак більшість власників підприємств не кваліфікуються з модернізацією наявних і, тим паче, створенням нових сучасних виробничих потужностей, тому одним з головних інвесторів має стати держава, фінансове становище якої нині не дає їй змоги самотужки реалізувати масштабні інвестиційні проекти такі, як Євро-2012 [1].

Сучасний інноваційний процес має складний багатоаспектний характер. Застосування гіі чи іншої моделі інноваційного процесу істотно залежить від системи макро- і мікроекономічних умов ділової активності певних економічних агентів — учасників сучасного інноваційного процесу. Джерелами інновацій на сьогоднішньому етапі можуть бути наукові дослідження та знання, отримані в процесі навчання на власному досвіді. Елементами інноваційної моделі країни повинні бути матеріально-технічні, фінансово-організаційні й

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ

Радченко О.Л., к.е.н., доцент

Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (Одеса, Україна)

Шавалиж О. І.

Львівський національний аграрний університет (Львів, Україна)

Актуальність інноваційного розвитку економіки країн визначається стрімким зростанням впливу інформаційної забезпеченості інноваційної діяльності, науково-технічним прогресом та розвитком інноваційного ринкового середовища. Так, саме завдяки радикальним нововведенням, що мають високий потенціал ринкового проникнення, підприємці отримують додатковий прибуток, який спрямовується не лише на розвиток власного бізнесу та задоволення дедалі вищих потреб, а також на впровадження та використання новацій у різних галузях та сферах діяльності. Тому прагнення й реальні дії суб'єктів господарювання стали запорукою

кадрові можливості, соціально-психологічні фактори колективу [2].

Інноваційний розвиток потребує належного методологічного, техніко-технологічного та ресурсного забезпечення, інакше неможливо повною мірою використати потенціал національної економіки. Держава, бізнес, населення та представники науки виявились неспроможними результативно протидіяти більшості викликів у цій царині. Лише поєднання зусиль та ресурсів усіх гравців можна перетворити Україну на країну, що розвивається. Продовження наукових розвідок за даною проблематикою сприятиме подальшому інноваційному розвитку національної економіки, а також поліпшенню соціальної та економічної ситуації в країні [3].

Список літератури:

1. Канищенко О.Л. Міжнародний маркетинг у діяльності українських підприємств / О.Л. Канищенко. -К.: Знання, 2007. - С. 151.
2. Козлова А.І. Інноваційна модель розвитку економіки України : міжнародні пріоритети / А.І. Козлова: [Електронний ресурс]. - Режимдоступу: http://ena.jp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/15046/1?19_125-129_Vis_725_Ekonomika.pdf.
3. Мельниченко О.А. Інноваційний розвиток національної економіки: виклики для держави, бізнесу та населення / О.А. Мельниченко: [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/db/2012-2/doc/2/02.pdf>.
4. Саліхов О.Б. П'ять кроків до створення та успішної реалізації національної інноваційної стратегії. Досвід Європи / О.Б. Саліхов, О.В. Крехівський // Економіка та держава. - 2011. - № 1. -С 9 — 11.